

Վահան Տերյան

Երբ կյանքը սուր փշերով

Երբ կյանքը սուր փշերով
Կարյունոտե քո հոգին,
Հիշի՛ր, որ սուրբ հուշերով
Շղթայված ես դու մեկին:

Երբ մենք հեռու կրլիներք,
Երբ կանջատվենք առհավետ,
Հիշի՛ր, որ կա սրբազան
Հանդիպումի արահետ:

Հիշի՛ր, որ երբ մի անգամ
Մահին հաղթեց խնդագին,
Էլ չի կարող մոռանալ
Ակնթարթն այն մեր հոգին:

Քո խոսքերը սրբազան
Չեն խավարիլ խավարում,
Շուրջը, շուրջը ամեն ինչ
Կերզե անդարձ քո հեռուն:

Դու կրլիներս իմ հողում,
Դու ամեն տեղ կրլիներս,
Որպես քաղցր մի խոկում,

Ե՛վ անմարմին, և՛ անտես:

Մեզ ամեն ինչ այս երկրում
Հնայում է և խաբում,
Բայց կա անհաս մի բերկրում,
Հրաշք-անկարծ հանդիպում...

Երբ կրլինենք մենք հեռու,
Անվերադարձ և օտար,
Հիշի՛ր, որ ինձ մի անգամ
Հավերժաբար դու գտար...